

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. M. K.**, IČO: ...,
sídlem T. 140, T.,
zastoupený Martinem Černým, daňovým poradcem,
sídlem Liberecká 10, 412 01 Litoměřice,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2016, č. j. 33882/16/5300-21444-705194,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2016, č. j. 33882/16/5300-21444-705194, jímž byla zamítnuta jeho odvolání a byly potvrzeny dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 8. 10. 2015, č. j. 2043412/15/2507-50522-503400, č. j. 2044347/15/2507-50522-503400 a č. j. 2044505/15/2507-50522-503400. Dodatečným platebním výměrem č. j. 2043412/15/2507-50522-503400 byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2012 ve výši 155 756 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve výši 31 151 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 2044347/15/2507-50522-503400 byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2012 ve výši 48 429 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve výši 9 685 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 2044505/15/2507-50522-503400 byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2012 ve výši 120 654 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále ve

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

výši 24 130 Kč. Žalobce se zároveň domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že byl zkrácen na svých právech, neboť zpráva o daňové kontrole s ním nebyla řádně projednána. Z protokolu č. j. 2019385/15/2507-60562-505706 vyplývá, že ústní jednání bylo zahájeno dne 1. 10. 2015 v 8:00 hod. a skončeno téhož dne v 9:15 hod., přičemž samotná zpráva má 61 stran. Dle názoru žalobce by pak celé projednání zprávy s ohledem na její rozsah mělo trvat 270 minut.
3. Žalobce dále uvedl, že ze zprávy o daňové kontrole není zřejmé, které důkazní prostředky se staly důkazem a ke kterým nebylo přihlédnuto, aniž by správce daně ve zprávě neprovedení důkazu jakkoliv zdůvodnil. V této souvislosti žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 5/2008-75. Žalobce vytýkal správci daně, že ve zprávě o daňové kontrole nevyhodnotil uskutečněná zdanitelná plnění žalobce za prodej materiálu panu L. Dále zdůraznil, že svědecké výpovědi svědků S. a K. prokázaly, že žalobce prováděl stavební práce v provozovně společnosti Delta Chem, s. r. o., a že se na stavbu dovážel stavební materiál. Tím dle svého názoru jednoznačně prokázal, že nakoupený stavební materiál sloužil k jeho ekonomické činnosti, čímž přešlo důkazní břemeno na správce daně. Zdůraznil, že správce daně nevzal v úvahu skutečnost, že areál společnosti Delta Chem, s. r. o., byl zasažen povodní, což byl mimořádný stav, který nemohl nikdo předpokládat. Správce daně nebral v potaz ani to, že i uskladněný materiál ve skladu (žalobce měl na mysli zřejmě sklad v Hrobcích – pozn. soudu) byl zasažen povodní a že při likvidaci zničeného materiálu bylo nutno postupovat co nejrychleji. Byl přitom přesvědčen, že svědek J. Z. potvrdil, že žalobce měl ve skladu uskladněný materiál, který byl povodní zničen.
4. Žalobce se domníval, že správce daně postupoval nezákonně, když dne 1. 10. 2014 a 7. 4. 2015 provedl místní šetření u společnosti Delta Chem, s. r. o., a dne 2. 4. 2015 u společnosti B. Braun Avitum, s. r. o., aniž by o těchto místních šetřeních byl žalobce vyrozuměn. Zdůraznil, že se jednalo o skrytý výslech svědků, a žalobci bylo tudíž znemožněno klást svědkům otázky.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal průběh řízení a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedl, že u žalobce byla dne 8. 8. 2014 zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. až 4. čtvrtletí roku 2012. V průběhu daňové kontroly nebylo ze strany žalobce prokázáno, zda materiál, z jehož pořízení uplatnil nárok na odpočet daně, byl použit v souvislosti s jeho ekonomickou činností, a správce daně proto dospěl k závěru, že žalobce uplatnil nárok na odpočet daně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“).
6. Žalovaný nesouhlasil s námitkou žalobce, že zpráva o daňové kontrole nebyla řádně projednána, neboť její projednání je zaznamenáno v protokolu, z něž vyplývá, že žalobce neměl k projednání zprávy žádné výhrady ani námítky, zprávu i protokol podepsal a o případný delší časový úsek k prostudování zprávy nepožádal. Konstatoval, že žalobce byl s výsledky kontrolních zjištění obsaženými ve zprávě o daňové kontrole seznámen již dne 4. 5. 2015 a na tato zjištění reagoval podáním ze dne 19. 5. 2015. Při projednání zprávy o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

daňové kontrole dne 1. 10. 2015 byl žalobce seznámen zejména s hodnocením jím předložených důkazů a jejich vlivem na kontrolní zjištění. V průběhu ústního jednání žalobce provedení dalšího dokazování nenavrhoval a ani dosud provedené dokazování nerozporoval.

7. Ve vztahu k námitce žalobce, že správce daně nevyhodnotil uskutečněná zdanitelná plnění k materiálu dodanému A. L., žalovaný uvedl, že k tomuto zdanitelnému plnění žalobce doložil fakturu s dodacím listem; na dodacím listu není uvedeno datum, kdy mělo k dodání materiálu dojít, u jednotlivých položek není uvedeno jejich množství, pouze celková cena bez daně z přidané hodnoty. Tvzení žalobce ohledně dodání materiálu panu L. nebylo dle názoru žalovaného prokázáno ani pokladní knihou, ani svědeckou výpovědi M. P., zaměstnankyně žalobce, jež žalobce navrhl jako důkazy na podporu svých tvrzení.
8. K další námitce žalobce, že nebyl vyrozuměn o místním šetření v areálu společnosti Delta Chem, s. r. o., a společnosti B. Braun Avitum, s. r. o., přičemž se mělo jednat o skrytý výsledek svědků, žalovaný konstatoval, že zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) neukládá správci daně povinnost informovat daňový subjekt předem o provedení místního šetření, je na uvážení správce daně, zda k provedení místního šetření přizve osobu, jejíž přítomnost je potřebná. Žalovaný podotkl, že ačkoliv byl žalobce o místním šetření dne 1. 4. 2014 a dne 7. 4. 2015 v areálu společnosti Delta Chem, s. r. o., vyrozuměn, nedostavil se, nemohl tedy klást svědkům otázky, přičemž tato skutečnost nemůže jít k tíži žalovaného.
9. Žalovaný uvedl, že ačkoliv situace v období povodní je krizová a administrativním věcem není věnována taková pozornost jako obvykle, bylo na žalobci, aby důkazní prostředky zničené povodní nahradil jiným relevantními a průkaznými informacemi či podklady; tyto pak musí jako důkazy obstát v situaci, kdy je zpochybněna věrohodnost prokazovaných uplatněných nároků.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

10. V replice žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že skutečnosti obsažené v seznámení s kontrolními zjištěními jsou automaticky zahrnuty do zprávy o daňové kontrole. Uvedené tvrzení žalovaného je v rozporu s daňovým řádem, protože dle § 147 odst. 4 tohoto zákona se za odůvodnění rozhodnutí o stanovení daně považuje zpráva o daňové kontrole, která přitom musí být s daňovým subjektem projednána. Žalobce sice souhlasil s tím, že daňový řád neukládá daňovým orgánům povinnost informovat daňový subjekt o provedení místního šetření, ale správce daně pojal místní šetření jako výsledky svědků a při místních šetřeních se dotazoval na důležité okolnosti jednatele společnosti Delta Chem, s. r. o., a na důležité skutečnosti týkající se společnosti B Braun Avitum, s. r. o. Zdůraznil, že správci daně nebránilo nic v tom, aby žalobce informoval o provedení místních šetření, kde by bylo sděleno, že bude prověřován skutečný stav stavebních prací. Daňové orgány svým postupem při provádění místních šetření porušily dle názoru žalobce čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Posouzení věci soudem

1. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

2. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
3. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Soud se nejprve zabýval námitkou, že správce daně vůbec nevyhodnotil uskutečněná zdanitelná plnění žalobce za prodej materiálu panu L. Uvedená námitka žalobce není důvodná. Touto skutečností se správce daně zabýval na stranách 33 a 34 zprávy o daňové kontrole, přičemž dále na stranách 29 a 30 zprávy o daňové kontrole rekapituloval též svědeckou výpověď pana L. Správce daně k daným plněním uvedl, že předložená pokladní kniha z roku 2012, faktura č. 13-0021 včetně dodacího listu ani svědecká výpověď pana L. neprokázaly prodej materiálu panu L. Správce daně dále konstatoval, že pokladní kniha je místy opravována, dodací list není datován a je bez podpisů, není na něm uvedeno množství dodávaného materiálu a že na faktuře je v textu uvedeno: „odečet záloh za období 7/11-11/2013“. Správce daně poznamenal, že materiál, který měl být panu L. přitom částečně dodán již v roce 2011, žalobce pořídil v roce 2012. Podle správce daně ani svědek L. nepotvrdil tvrzení žalobce, že svědek materiál skutečně přijal, kdy a jakým způsobem jej přijal, a ani nepotvrdil, že prodavačka údajnou tržbu namarkovala. Dodání stavebního materiálu podle správce daně nebyla způsobila prokázat nekonkrétní výpověď prodavačky paní P., která byla zaměstnankyní žalobce a zároveň je i dcerou pana L. Z uvedeného je dle soudu zřejmé, že správce daně se uskutečněnými zdanitelnými plněními za prodej materiálu panu L. zabýval.
5. Soud dále hodnotil námitku žalobce, že správce daně nevzal v úvahu skutečnost, že areál společnosti Delta Chem, s. r. o., byl v roce 2013 zasažen povodní. Soud předně zdůrazňuje, že uvedenou námitku mohl posuzovat pouze jako námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí daňových orgánů, a nikoli jako námitku zpochybňující jejich právní závěry či skutková zjištění, neboť žalobce vůbec neodůvodnil, v čem měly daňové orgány pochybit, tedy v čem vyhodnotily tuto skutečnost nezákonně. Platí přitom, že správní soud není oprávněn za žalobce konkrétní důvody nezákonnosti správního rozhodnutí dovozovat, tedy z vlastní iniciativy nahrazovat projev vůle žalobce a sám vyhledávat vady napadeného správního aktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2009, č. j. 8 Afs 31/2009-74, www.nssoud.cz). Dále soud uvádí, že správce daně vzal rovněž v potaz skutečnost, že areál společnosti Delta Chem, s. r. o., byl v roce 2013 zasažen povodní. Konkrétně je tato skutečnost zmiňována ve zprávě o daňové kontrole např. na straně 25, 27, 29, 33 či 52. Při místním šetření provedeném u dané společnosti správce daně dokonce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

opatřil i fotografie daného areálu při povodni. Správce daně k povodni, která zasáhla areál dané společnosti v roce 2013, poukázal na to, že již nemá možnost ověřit tvrzení o zničení vymezeného stavebního materiálu při povodni, přičemž žalobce svá tvrzení o zničení stavebního materiálu předloženými důkazními prostředky neprokázal.

6. Správce daně vzal v úvahu i skutečnost, že areál v Hrobcích, kde měl žalobce uskladněný stavební materiál, postihla v roce 2013 povodeň. Tento fakt správce daně konstatoval např. na straně 10 až 12 protokolu ze dne 1. 10. 2015, kterým správce daně seznámil žalobce s vyhodnocením jeho vyjádření k výsledku kontrolního zjištění ohledně daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. až 4. čtvrtletí 2012. Dále je povodeň, která zasáhla sklad žalobce v Hrobcích v červnu 2013, zmiňována na straně 28, 31, 34 až 35, 53 až 56 zprávy o daňové kontrole. Ze zprávy o daňové kontrole přitom plyne, že správce daně nijak nezpochybnil fakt, že areál v Hrobcích byl postižen povodní, ale zdůraznil, že žalobce neprokázal své tvrzení, že v předmětném areálu měl uskladněn daný materiál, že došlo k jeho poškození povodní v roce 2013 a že byl uvedený materiál zlikvidován, a současně ani neprokázal, že materiál použil pro uskutečňování své ekonomické činnosti. Z uvedeného je dle soudu zjevné, že správce daně vzal v úvahu, že areál společnosti Delta Chem, s. r. o., a skladovací prostory žalobce v Hrobcích byly zasaženy v červnu 2013 povodní. S ohledem na výše uvedené nejsou námitky směřující k nepřezkoumatelnosti dodatečných platebních výměrů a žalobou napadeného rozhodnutí důvodné.
7. Soud nesouhlasí se žalobcem v tom, že by výpovědi svědků S. a K. prokázaly nakoupení stavebního materiálu. Přestože je tato námitka velice obecná, z obsahu spisu je zjevné, že žalobce míří ke zpochybnění dodávky stavebního materiálu související se stavebními pracemi v areálu společnosti Delta Chem s. r. o., nacházejícím se v ulici Zolova v Ústí nad Labem; konkrétně mělo jít o sprchové kouty (vaničky a zástěny), palubky, střešní okna Velux a použití dlažby Domino Kombi a Ruffino BEIGE. K výpovědi pana K. soud uvádí, že ten potvrdil, že v letních měsících 2012 pokládá zámkovou dlažbu a že používal nějaký materiál, ale nepamatoval si, o jaký materiál se přesně jednalo. Tato výpověď byla tedy naprosto obecná a nemohla prokázat dodání výše uvedeného stavebního materiálu. Rovněž svědecká výpověď pana S. je ve vztahu k dodání výše specifikovaného stavebního materiálu neprůkazná. Tento svědek sice v obecné rovině potvrdil, že se na stavbě používal stavební materiál od společnosti GERHARD HOREJSEK a spol. s. r. o., ale o jaký materiál se jednalo, však nekonkretizoval. Soud dále podotýká, že v průběhu řízení bylo zjištěno, že sprchové kouty byly vyzděny, a nebyly tak na stavbě použity plastové vaničky a zástěny (dveře), které žalobce k této stavbě přiřadil. Rovněž v řízení bylo prokázáno, že se na daném objektu nenacházela žádná střešní okna, tudíž je zjevné, že na administrativním objektu společnosti Delta Chem, s. r. o., nemohla být žalobcem účtována střešní okna. I pokud jde o výše zmíněnou dlažbu, tak bylo zjištěno, že je v dotčených místech použita dlažba zcela jiné barvy, popřípadě byla podlaha vybetonována. Použití palubek vyloučil svědek Ing. S., jednatel a společník společnosti Delta Chem, s. r. o. Lze tudíž uzavřít, že žalobce výše uvedenými svědeckými výpověďmi neprokázal, že daný stavební materiál použil v souvislosti s rekonstrukcí areálu společnosti Delta Chem, s. r. o., a tedy že tento materiál použil ke své ekonomické činnosti. Jestliže žalobce neprokázal použití předmětného stavebního materiálu, nelze hovořit o tom, že by na správce daně opětovně přešlo důkazní břemeno. Uvedené námitce proto soud nepřisvědčil.
8. Soud se ztotožňuje i s hodnocením svědecké výpovědi J. Z. ze strany daňových orgánů, které považovaly jeho výpověď týkající se materiálu, který byl uskladněn ve skladu v Hrobcích a který měl být zničen povodní v roce 2013, za obecnou a neprůkaznou. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Svědék Z. při své výpovědi dne 12. 3. 2015 uvedl, že žalobce tam měl uskladněn materiál, byly to dle jeho slov nějaké tašky, stavební materiál, betony, cementy nebo štuky, přesně si to nepamatoval. Tento svědek zároveň vypověděl, že všechno bylo zničeno a naházeno do kontejnerů přistavených obcí a vyvezeno. Uvedený svědek tedy obecně potvrdil uskladnění materiálu v uvedeném skladu, nicméně jeho výpověď není způsobila prokázat, že v daném skladu se nacházel stavební materiál v žalobcem tvrzeném rozsahu (např. interiérové a venkovní dveře Sapeli, střešní okna, palubky, polystyren, garážová vrata, hranoly, trámy, latě, obrubníky sadové a silniční, palety, profily CD a UD, tašky plechové a tmavé, obklady a dlažby, tvárnice betonové štípané, cihly přesné poro-lepidlo, betonové stříšky nebo izolace). Soud proto shrnuje, že svědecká výpověď svědka Zajíčka neprokázala tvrzení žalobce o zničení stavebního materiálu povodní v žalobcem tvrzeném rozsahu, který byl uskladněn ve skladu v Hrobcích. Daná námitka žalobce je tak nedůvodná.

9. Žalobce též namítal, že zpráva o daňové kontrole postrádá hodnocení všech důkazních prostředků, které správce daně provedl v rámci daňové kontroly, a že správce daně nezdůvodnil, ke kterým důkazním prostředkům nepřihlédl. Soud k této námitce poznamenává, že žalobce ve své námitce nespecifikoval, které konkrétní důkazní prostředky správce daně neměl hodnotit, ani ke kterým navrženým důkazním prostředkům neměl přihlídnout. K takto obecně formulované námitce žalobce soud po podrobném prostudování zprávy o daňové kontrole a obsahu správního spisu konstatuje, že zpráva o daňové kontrole splňuje veškeré zákonné náležitosti stanovené v § 88 daňového řádu. Zpráva o daňové kontrole obsahuje jak výsledek kontrolního zjištění, tak i hodnocení důkazů zjištěných v průběhu daňové kontroly. Ve zprávě o daňové kontrole jsou uvedeny důkazní prostředky, které byly v rámci daňové kontroly získány a jimiž byly zejména daňové doklady, svědecké výpovědi, smlouvy o dílo, čestná prohlášení, pokladní knihy a dodací listy. Tyto důkazní prostředky též správce daně ve zprávě o daňové kontrole hodnotil. Správce daně ve zprávě o daňové kontrole rovněž odůvodnil, proč opakovaně neprovedl žalobcem navržené svědecké výpovědi, tudíž ani v tomto směru správce daně nepochybil. Námitka žalobce je proto nedůvodná.
10. Soud se dále zabýval námitkou žalobce stran toho, že s ním nebyla řádně projednána zpráva o daňové kontrole. Projednání zprávy o daňové kontrole je postup, kdy správce daně zaznamená všechna vyjádření, návrhy a námitky daňového subjektu k jejímu obsahu a své stanovisko k nim, popřípadě výsledky doplněného dokazování (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 27. 1. 2006, č. j. 59 Ca 14/2004-29, publ. pod č. 838/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Jelikož zpráva o daňové kontrole slouží jako podklad pro případné doměření daně, přičemž jejím projednáním a podepsáním je daňová kontrola ukončena, zakotvuje daňový řád právo daňového subjektu vyjádřit se před vlastním uzavřením zjišťování skutkového stavu a eventuálním vydáním dodatečného platebního výměru k jejímu obsahu a navrhnout případně její doplnění. Toto právo musí obsahovat nejen seznámení daňového subjektu se závěry správce daně, ale i jeho vyjádření ke zjištěným výsledkům, stejně jako reakci správce daně na toto vyjádření (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2001, sp. zn. IV. ÚS 121/01, obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 2 Afs 93/2006-75, nebo ze dne 31. 1. 2018, č. j. 2 Afs 45/2017-37, www.nssoud.cz).
11. Podle § 88 odst. 3 daňového řádu platí, že *na žádost daňového subjektu stanoví správce daně přiměřenou lhůtu, ve které se může daňový subjekt vyjádřit k výsledku kontrolního zjištění a navrhnout jeho doplnění. Nedojde-li na základě tohoto vyjádření ke změně výsledku kontrolního zjištění, nelze již v rámci projednání zprávy o daňové kontrole navrhnout jeho* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

další doplnění. V projednávané věci byl žalobce seznámen s výsledky kontrolního zjištění protokolem ze dne 4. 5. 2015, který obsahuje na 49 stranách podrobné seznámení se závěry správce daně, důkazy, z nichž správce daně vycházel, jakož i jejich hodnocení. Žalobce požádal o poskytnutí lhůty 15 dnů k vyjádření, přičemž správce daně této žádosti vyhověl a lhůtu k vyjádření žalobci prodloužil o 15 dnů. Na seznámení s výsledky kontrolního zjištění reagoval žalobce podáním ze dne 18. 5. 2015 tak, že popsal důvody, proč nesouhlasí se zjištěními správce daně a navrhl doplnění dokazování. Následně správce daně provedl žalobcem navržené dokazování. Při jednání dne 16. 2. 2015 byl žalobce seznámen s tím, že částečně došlo ke změně výsledku kontrolního zjištění pouze u nároku na odpočet daně u materiálu na dokončení komunikace u rodinného domu v Chýni a materiálu na opravu střechy garáže, kde měl žalobce spolu s J. K. sklad, a též s ním byla zpráva o daňové kontrole projednána, což žalobce stvrdil svým podpisem na protokolu č. j. 2019385/15/2507-60562-505706, aniž by vznesl jakékoli návrhy, vyjádření nebo výhrady proti obsahu protokolu.

12. Soud na rozdíl od žalobce považuje dobu 75 minut na projednání zprávy o daňové kontrole v projednávané věci za zcela přiměřenou. Nutno zdůraznit, že zpráva o daňové kontrole týkající se daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. až 4. čtvrtletí roku 2012 shrnovala kontrolní zjištění, s nimiž byl žalobce dne 4. 5. 2015 již jednou seznámen, a proto je zmíněná doba dle soudu zcela postačující k tomu, aby pracovníci správce daně žalobci sdělili relevantní části dané zprávy o daňové kontrole. Žalobce by si měl v této souvislosti rovněž uvědomit, že doba projednání zprávy o daňové kontrole je z povahy věci kromě obsáhlosti zprávy přímo úměrná aktivitě, či pasivitě daňového subjektu (či jeho zástupce). Požaduje-li daňový subjekt podrobnější vysvětlení kontrolních zjištění nebo uplatňuje-li další návrhy, připomínky či námitky, vyžaduje projednání zprávy o daňové kontrole více času než v případě, kdy žalobce ve vztahu k obsahu dané zprávy nevyvíjí žádnou aktivitu. Soud v této souvislosti opakovaně zdůrazňuje, že žalobce nevznesl jakékoli návrhy, vyjádření nebo výhrady proti obsahu předmětného protokolu o seznámení se s výsledky kontrolního zjištění. Žalobce tedy nemůže oprávněně vytýkat správci daně krátkou dobu, po kterou s ním byla projednávána zpráva o daňové kontrole, pokud byl při projednání této zprávy zcela pasivní a pokud nepožadoval podrobnější odůvodnění kontrolních zjištění a hodnocení dosud zjištěných důkazů. Z uvedeného plyne, že smysl a účel projednání zprávy o daňové kontrole byl v projednávané věci dodržen, neboť žalobce byl seznámen se závěry správce daně, bylo mu umožněno se k závěrům správce daně vyjádřit a navrhnout důkazní prostředky. S ohledem na výše uvedené soud neshledal, že by byl žalobce zkrácen na svých právech při seznámení se s výsledkem kontrolního zjištění a projednání zprávy o daňové kontrole. Námitka žalobce, že s ním nebyla projednána zpráva o daňové kontrole, je proto nedůvodná.
13. Dále soud hodnotil námitku žalobce zpochybňující místní šetření, která měl provést správce daně u společností Delta Chem, s. r. o., a B. Braun Avitum, s. r. o., bez toho, aniž by o těchto místních šetřeních žalobce vyrozuměl. K místnímu šetření provedenému dne 2. 4. 2015 u společnosti B. Braun Avitum, s. r. o., je nutno zdůraznit, že toto místní šetření bylo provedeno v rámci zcela úplně jiného daňového řízení týkajícího se právě společnosti B. Braun Avitum, s. r. o. (tato společnost tedy byla v daném řízení v postavení daňového subjektu), který byl do daňového spisu žalobce pouze zařazen. K tomuto místnímu šetření, které bylo provedeno v rámci jiného daňového řízení jiného daňového subjektu, tedy nebyl důvod žalobce předvolávat. Dále je třeba poznamenat, že v rámci tohoto místního šetření byly příslušnému správci daně předány pouze listinné podklady (faktury, výpisy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

z účtu a daňová přiznání), jiné skutečnosti nebyly zjišťovány, ani nebyly zástupci daného daňového subjektu kladeny žádné dotazy. Rovněž místní šetření, které se konalo dne 7. 4. 2015 v areálu společnosti Delta Chem, s. r. o., se týkalo daňového řízení k dani z přidané hodnoty a dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2012 a 2013, kde daňovým subjektem byla právě společnost Delta Chem, s. r. o. Ani k tomuto místnímu šetření, které bylo provedeno v rámci jiného daňového řízení jiného daňového subjektu, tedy nebyl důvod žalobce předvolávat. Soud poznamenává, že z protokolu o tomto místním šetření neplyne, že by byly jednatelem společnosti Delta Chem, s. r. o., kladeny jakékoli dotazy. Z uvedeného zřetelně plyne, že u výše provedených místních šetření nelze uvažovat o tom, že by se mohlo jednat o skrytý výslech svědků.

14. Pokud jde o místní šetření, které správce daně provedl dne 1. 10. 2014 v areálu společnosti Delta Chem, s. r. o., za účasti jednatele a společníka této společnosti Ing. L. S., poukazuje soud na závěry Nejvyššího správního soudu, které zaujal ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2017, č. j. 10 Afs 100/2017-91. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, že „[z]ákonodárce pro místní šetření (a vyhledávací činnost obecně) nestanoví na rozdíl například od výsledku svědka výslovně právo daňového subjektu účastnit se místního šetření, ani tomu odpovídající povinnost správce daně předem vyrozumět daňový subjekt o konání místního šetření (srov. § 96 odst. 5 daňového řádu). To odpovídá především účelu místního šetření, kterým je v obecné rovině získávání předběžných informací o daňových subjektech (popř. jiných osobách), jež by bylo možno poté využít v daňovém řízení ke stanovení daně ve správné výši. V každém případě se však jedná o pouhé zjišťování podkladových informací, či ‚mapování terénu‘ (viz rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Afs 60/2005). Nutnost přítomnosti daňového subjektu na místním šetření nelze dovodit ani z § 82 odst. 1, 2 a 3 daňového řádu ... Výše uvedená ustanovení pouze stanoví povinnosti daňového subjektu, resp. oprávnění správce daně, v případě, že je daňový subjekt místnímu šetření přítomen. Z povinností daňového subjektu pro případ jeho přítomnosti na místním šetření nelze nijak dovodit paušální povinnost správce daně daňový subjekt o místním šetření dopředu vyrozumět. Pokud jde o § 83 odst. 3 daňového řádu, ani z něj nelze dovodit povinnost správce daně o místním šetření dopředu informovat daňový subjekt, neboť z textu ustanovení nijak neplyne, že se daňový subjekt musí vždy místního šetření zúčastnit ... I přes výše uvedené je ovšem již ze samotného textu § 78 odst. 2 daňového řádu zřejmé, že provádění vyhledávací činnosti bez součinnosti s daňovým subjektem představuje výjimku, kterou správce daně nemůže využívat excesivně bez ohledu na práva daňového subjektu. Oprávnění správce daně je totiž výslovným odklonem od základních zásad daňového řízení, a to především zásady spolupráce (§ 6 odst. 2 daňového řádu) a zásady vstřícnosti (§ 6 odst. 4 daňového řádu). Výše uvedená východiska odpovídají i rozhodovací praxi NSS. Ta jasně stanovila, že místní šetření není nezákonné jenom proto, že se ho daňový subjekt nezúčastnil, protože o něm nebyl dopředu vyrozuměn (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2011, č. j. 8 Afs 14/2011-97, a ze dne 18. 3. 2013, č. j. 2 Afs 78/2012-31). Nepřítomnost daňového subjektu z důvodu jeho nevyrozumění má především za následek, že je nutné zkoumat, zda správce daně během místního šetření nezjistil skutečnosti z důkazních prostředků, jejichž provedení se daňový subjekt musí osobně zúčastnit a musí o nich být ze zákona vyrozuměn. Pokud tomu tak je, nelze k nezákonně zjištěným skutečnostem přiblížit, nicméně správní orgán může vycházet z poznatků zjištěných samotným místním šetřením (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 Afs 95/2012-37, který řešil rozdíl mezi zákonně získanými poznatky z listin získaných při místním šetření bez přítomnosti daňového subjektu a nezákonně získanými poznatky z výsledků konaných při místním šetření, o kterých měl daňový subjekt být vyrozuměn dopředu a měl právo se jich zúčastnit).“

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Vycházejí z citovaného judikátu, se kterým se zdejší soud plně ztotožňuje, lze konstatovat, že provedené místní šetření není nezákonné jen proto, že se jej žalobce nezúčastnil. Soud dále konstatuje, že informace zjištěné v rámci uvedeného místního šetření jsou zachyceny v protokolu o místním šetření ze dne 1. 10. 2014, který je založen v daňovém spisu, a žalobce tak měl možnost se s ním seznámit, vyjádřit se k jeho obsahu a případně navrhnout důkazní prostředky, jimiž by jej zpochybnil. To však žalobce neučinil. Dále soud podotýká, že žalovaný jej v rámci seznámení s výsledkem kontrolního zjištění dne 4. 5. 2015 seznámil se zjištěnými skutečnostmi, mezi nimi i se zjištěními získanými v rámci místního šetření provedeného u společnosti Delta Chem, s. r. o., na což žalobce reagoval v podání ze dne 18. 5. 2015. Provedeným místním šetřením ani nemohla být obcházena svědecká výpověď Ing. L. S., neboť ten byl jako svědek následně vyslechnut dne 12. 3. 2015. Této svědecké výpovědi se žalobce nezúčastnil, ačkoliv byl o tom, že svědek S. bude dne 12. 3. 2015 správcem daně vyslechnut, vyrozuměn písemností ze dne 25. 2. 2015, která mu byla doručena dne 27. 2. 2015. Žalobce tedy správci daně nemůže oprávněně vytýkat, že nemohl tomuto svědkovi klást otázky, když se této možnosti svým nedostavením se k jeho výsledku sám zbavil. Námitkám zpochybňujícím zákonnost místních šetření včetně toho, že místním šetřením byla obcházena svědecká výpověď, proto soud nepřisvědčil.
16. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 2. července 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)